

Sănătatea sufletului vindecă bolile trupului

de Ionel Cadar

(continuare din numărul trecut)

Bolile trupesti curăță bolile sufletești (schimonahul Macarie). În vremea bolii, noi simțim că viața omenească este asemenea unei flori care se usucă aproape imediat după ce își desface petalele și asemenea unui nor, care se risipește și nu lasă nici o urmă.

Dacă te molipsești de vreo boală, nu te deznădădui și nu te împuțina cu duhul, ci mulțumește-i lui Dumnezeu, că el se îngrijește ca să-ți procure prin această boală un bine.

Din lecția rostită către slăbănog: „Iată că te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ceva mai rău” (Ioan 5:14), cunoaștem că pricinile bolilor sunt de fapt păcatele noastre și că, prin urmare, cea dintâi lecuire împotriva lor constă, întotdeauna, nu atât în picăturile prescrise de doctori, cât în picăturile care curg dintr-o inimă zdrobită și înfrântă. Boala este urmarea îndepărtării harului lui Dumnezeu de omul căzut în păcat, care este moarte a sufletului și a trupului.

Cele mai grele păcate, care au îmbolnăvit aproape în întregime societatea creștină sunt:

- mândria
- neascultarea (ieșirea de sub ascultarea preoților duhovnici implicit a Bisericii)
- ateismul și indiferența „Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu!” (Ps. 52-1)

În anii de pe urmă, spun Sfinții Părinți, trei păcate mari vor stăpâni și vor pustii tot pământul:

- necredința în Dumnezeu;
- mândria - izvorul sectelor;
- desfrânarea cu toate fiicele ei.

Toate trei sunt simbolizate alegoric în Apocalipsă prin cei trei șase-666 . Aceste zile, prevestite de Sfânta Scriptură și de Sfinții Părinți, cu mulți ani în urmă, le trăim acum.

Moartea sufletească, produsă de aceste păcate grele, a dus la apariția bolilor în care vindecarea este aproape imposibil de realizat. În boală, înainte de a apela la doctori și medicamente, folosește-te de rugăciuni (Sf. Nil Sinaitul).

În vremea bolii fiecare trebuie să se gândească și să spună: „Cine știe poate că în boala mea mi se deschid porțile veșniciei”. Cel ce se însănătoșește după boală, îndeosebi după una serioasă și primejdioasă, trebuie să simtă și să spună: „Mi s-a dat de sus un termen de amânare, ca să mă pocăiesc și să-mi îndrept viața potrivit poruncii lui Hristos”.

Pravila Bisericească ne mărturisește că: Boala este urmare a păcatului strămoșesc și ne servește ca introducere sau aducere aminte de ceasul morții (Geneza 3 : 17-19).

„În tot ceea ce faci, adu-ți aminte de cele de pe urmă ale tale și în veci nu vei păcătui.”(Sirah 7,38).

Dumnezeu sloboade bolile sub diferite forme și scopuri, pe care Providența le urmărește pentru binele oamenilor:

- prin boala unor oameni se arată lucrurile Providenței și atotputernicia lui Dumnezeu în lume (Ioan 9 : 3,11)
- alteori boala este un rău preventiv, spre a nu aluneca în păcate mai mari (II Corinteni 12: 7-10).
- iar alteori boala este o răsplată a păcatelor (Exod 15: 16, Ioan 5 : 14).

Numai pe cei răi și nevrednici boala îi duce la deznădejde și păcat. Pe cei credincioși - ca pe Iov – ea îi încearcă și le sfințește trupul și sufletul, ca și lui Lazăr (Ioan 11 : 1 – 44: Luca 16: 20 -22). Să nu uităm că puterea lui Dumnezeu în cei neputincioși se desăvârșește și că prin multe suferințe ne este dat să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

„Fiule, în boala ta, nu fi nebăgător de seamă, ci te roagă domnului și El te va tămădui. Depărtează păcatul, tinde-ți mâinile spre faptele cele drepte și-ți curățește inima de toată călcarea de lege”.

„Să aduci tămâie și jertfă de pomenire din floarea tămâiei și junghie jertfe grase, pe cât te ajută puterile. Apoi dă rând doctorului, că și pe el Domnul l-a făcut; și să nu se depărteze de lângă tine, fiindcă și el este de trebuință, că uneori izbânda este în mâinile lui. Că și el se roagă Domnului ca să-l ajute în meșteșugul lui și tămăduire să dea spre însănătoșirea bolnavului”.

„Cel ce păcătuiește față de Ziditorul său să cadă în mâinile doctorului! Domnul scoate leacurile din pământ și omul înțeleghător nu le disprețuiește. Oare nu din lemn s-a îndulcit odinioară apa, pentru ca

Dumnezeu să-și vadăască puterea Sa? Și El însuși a dat oamenilor știința ca să se preamărească întru lucrurile Sale cele minunate. Cu acestea vindecă doctorul și alungă durerea, iar spițerul pregătește din alifiile sale, așa încât lucrurile Domnului să nu contenească; și sănătatea, porucită de El, să stăpânească pe fața pământului” (Sirah 38: 4-15).

Esențial pentru om în general și pentru cel bolnav în special este, ca el să obțină trezvia lăuntrică, păzirea minții și curăția inimii, singurele mijloace de a ne întoarce la harul desăvârșit al Domnului ce ne-a fost dat la început prin botez.

„Până la o vreme va suferi cel îndelung-răbdător, după aceea-i va răsări veselia”.

Pocăința și mărturisirea noastră sinceră să facă începutul vindecării noastre. Ca să ajungem la însănătoșirea trupească, este necesar ca mai întâi minunea să se întâmple înlăuntru nostru. Adică, mai întâi trebuie să ne lepădăm de omul cel vechi și să ne îmbrăcăm cu cel nou. Hristos se află întotdeauna aproape de noi, lângă noi, gata să ne ajute; este suficient să-L chemăm. De aceea Domnul ne avertizează: „În lume necazuri ve-ți avea, dar îndrăzniți! Eu am biruit lumea”.

Vindecarea omului poate fi prezentată în următoarele etape:

- vindecarea clinică, pusă în evidență prin dispariția simptomelor de boală;
- vindecarea paraclinică, concretizată prin revenirea analizelor la parametrii normali;
- vindecarea bacteriologică, constatată în urma dispariției agresorilor biologici;
- vindecarea imunologică, pusă în evidență de apariția anticorpilor specifici de individ;
- vindecarea sufletească, finalizată odată cu îndeplinirea canonului dat de duhovnic și împărtășirea cu vrednicie cu trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos.

Foarte important este să parcurgem în totalitate cele cinci trepte ale vindecării, care-l vor ajuta pe om să-și pună în valoare puterile fizice și spirituale existente în ființa sa, să pătrundă în cele mai ascunse taine ale vieții, îndumnezeindu-și firea omenească prin har și transformându-și personalitatea sa într-un mediu de acțiune a energiilor divine.

(Va urma)